

Vychází 22.12.2007

Číslo 1

Ročník XVI.

NÁM, NÁM, NARODIL SE...

Vánoční

*Jak rozšiřuješ srdce mé, Pane,
když v mlčenlivosti
čekám Tvé narození,
Lásko vroucí...*

*Adventem jsi mé bídy Vánočním triptychem
o velkém putování
do místa chudoby
Lásko vroucí*

*Ty hledáš ve mně a já Tě nalézám
a v tom propojení pochopila jsem,
že v Našem srdci chceš se narodit
Lásko vroucí...*

*V Betlémě nitra člověka
Maličký v chudobě se narodí
po velkém putování
do místa propojení
člověka s Bohem*

K.K.

Vánoční zamyšlení otce Jiřího

Milí farníci! Když někdy poslouchám trápení lidí, kteří se mi svěřují, ať už v kostele nebo mimo něj, vyvstává mi vzpomínka na jedno setkání při evangelizaci farnosti. Nějaká žena se na naše oslovení docela ostře ohradila. Podstatným argumentem proti Bohu bylo, že nechává trpět děti. Paní byla překvapena, že jsme uznali její otázku jako těžkou, vlastně nejtěžší vůbec. Přesto se po chvíli k utrpení nevinných znovu vrátila. Úplně ji proměnilo, když jsme jí připomněli, že Bohu také zavraždili Syna. V utrpení nevinných je na tom stejně jako my, mají ho na své straně slabí, zuřovaní a opuštění, ne ti, kteří ubližují.

Začátkem grandiózního plánu, ve kterém se zachovává lidská svoboda, ale bude ji přitahovat láska, jsou právě Vánoce. Vtělením se Bůh ukázal jako ten, kdo spravedlnost působí, kdo na ni doplácí ze svého, ne jako ten, kdo ji chladně vymáhá. „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi. Vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my...“ (Žid 5,15). Dokonce zná i to nejtěžší, co někteří lidé o Vánocích prožívají: „Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali“ (Jn 1,11).

Ať už tedy prožíváte Vánoce s velikou radostí v kruhu blízkých (a to je správně) nebo spíš těžce, vždycky je uprostřed pozornosti Boží Syn. On je zdrojem veliké radosti a on je útěchou v jakékoliv tíži.

Ze srdce Vám žehnám o. Jiří

Bohoslužby a duchovní hudba vánočního období 2007-2008

4. neděle adventní – 23. prosince 2007

Obvyklý pořad bohoslužeb v 8:00, 9:45 a 18:00 hodin

Vigilie Narození Páně – Štědrý den – pondělí 24. prosince 2007

15:00 hod. mše svatá pro děti s doprovodem

24:00 hod. slavná půlnoční vánoční mše svatá

Fr. Kolařík: Pastýřská mše F – dur, Ig. Händel: „Sláva na výsostech...“

Jan Jakub Ryba: Pastorela „Srdce plesá“ a „Narodil se Kristus Pán“

Slavnost Narození Páně – úterý 25. prosince 2007

8:00 hod. vánoční mše svatá s lidovým zpěvem

9:45 hod. slavná mše svatá s duchovní hudbou: Václav Em. Horák:

Missa pastoralis A-dur, Jan Jakub Ryba: Dvě pastorely

18:00 hod. večerní mše svatá s lidovým zpěvem

Svatého Štěpána – prvomučedníka – středa 26. prosince 2008

8:00 hod. vánoční mše svatá s lidovým zpěvem

9:45 hod. mše svatá s duchovní hudbou: Jaroslav Očenášek: „Česká mše vánoční...“ op. 16. Zd. Hatina: V Betlémě, Ukolébavka

18:00 hod. večerní mše svatá s lidovým zpěvem

Milostiplné prožití svátků vánočních a požehnaný občanský rok 2008 přeje všem návštěvníkům chrámu Nanebevzetí Panny Marie a občanům žijícím na území zábrdovické farnosti otec Jiří Rous, evangelizační tým a ostatní.

Závěrečná děkovná pouť

V sobotu 1. prosince 2007 byla v katedrále svatých Petra a Pavla v Brně závěrečná děkovná pouť k 230. výročí založení brněnské diecéze. Na žádost císařovny Marie Terezie Bulou z 5. prosince 1777 povýšil papež Pius VI. Olomouc na arcibiskupství a zřídil v Brně pro jižní část Moravy biskupství. Prvním episkopem - sufránem nové diecéze byl jmenován tehdejší probošt brněnské kolegiální kapituly Matyáš František hrabě Chorinský z Ledské. V pořadí 13. biskupem od roku 1777 je Mons. Vojtěch Cikrle. Jmenován byl 14. února a biskupské svěcení přijal 31. března 1990.

S koncem církevního roku 2006/2007 byl zároveň ukončen Rok brněnské diecéze.

Vánoční koncert duchovní hudby

Bez české vánoční mše „Hej, mistře“ a pastorel starých českých mistrů si málokdo dovede prožitek českých vánočních svátků představit. Chránový sbor je uvede se sólisty a orchestrem na samostatném koncertě duchovní hudby, který se uskuteční **v pátek 28. prosince v 19.00 hodin** po večerní mši svaté v chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Brně – Zábrdovicích. Provedení se sborem nastudoval a bude řídit Zdeněk Hatina, k varhannímu stolu zasedne Mgr. Stanislav Kostka Vrbka.

R.

Slavnost Matky Boží Panny Marie – Nový rok 2008 – úterý 1.1.2008

8:00 hod. vánoční mše svatá s lidovým zpěvem

9:45 hod. Slavná mše svatá s duchovní hudbou: Robert Führer: „Missa pastoralis A-D“, Jan Nepomuk Vitásek: „Zdravas, Maria“, Vojtěch Říhovský: „Cantate Domino“ op.15, „O,Salutaris Hostia“

18:00 hod. večerní mše svatá s lidovým zpěvem

Vigilie Zjevení Páně – sobota 5. ledna 2008

18:00 hod. Večerní mše svatá se svěcením vody, křídly a kadidla

Slavnost Zjevení Páně – Svatých Tří králů – neděle 6. ledna 2008

Bohoslužby v obvyklém pořádku – 8:00, 9:45 a 18:00 hodin

Slavnost Křtu Páně – neděle 13. ledna 2008 – ukončení vánočního období

Bohoslužby v obvyklém pořádku – 8:00, 9:45 a 18:00 hodin

15:00 hod. Vánoční besídka dětí u jesliček

Misijní modlitební most

Na sobotu předcházející Misijní neděli, letos připadající na 21. říjen, vyzval Svatý otec Benedikt XVI. celou církev, aby se večer v 21.00 hodin spojila a vytvořila „*Misijní modlitební most*“. Stejně přání vyslovil pro brněnskou diecézi i otec biskup Mons. Cikrle. Zábrdovická farnost tuto výzvu vzala za svou a připojila se tím, že zorganizovala na tento úmysl na 21. hodinu společné modlitby do Čenstochovské kaple. Aby přítomní měli i vizuální zážitek, uspořádala paní P.O. oltářem s použitím obrázků z misijních zemí a svící, symbolizující světové kontinenty, působivou dekoraci.

Pozdní hodina a nevlídné počasí jistě ovlivnilo účast, přišla převážně střední generace. Starší, podle informací, si v tu dobu doma rozsvítili svíce a připojili se tak k „*Misijnímu mostu*“ svými modlitbami.

Pečlivě předem připravené meditace s písněmi před vystavenou Eucharistií zanechaly v přítomných hluboký duchovní zážitek. Tak se stala i naše farnost součástí celosvětového „*Misijního modlitebního mostu*“ prosícího Pána o požehnání práce misionářů nejen v zemích tzv. třetího světa, ale i o rozvíjení království Kristova na celé Zemi.

R.

Pečeť darů Ducha svatého pro Michaelu, Tomáše a Jaromíra

O 27. neděli v mezidobí 14. října 2007 při mši svaté v 9.45 hodin se konal důležitý obřad pro tři věřící z Hnutí osob s mentálním handicapem – Víra a Světlo, jejich rodiče a přátele. Michaela Podsedníková, Tomáš Číhal a Jaromír Zeman přijali z ruky národního kaplana tohoto společenství otce Jana Hanáka svátost křesťanské dospělosti – svaté biřmování. Po obnovení vyznání víry si zvolili své patrony: Michaela svatou Kláru, Tomáš svaté apoštoly Jakuby a Jaromír apoštola svatého Petra. Přijali tak pečeť daru Ducha svatého k nelehké životní cestě. Slavnost mše svaté začala ordináři „Sláva na výsostech Bohu“ a během obřadu zhudebněným žalmem „Zpívejte Hospodinu píseň novou“ a „Ave, Maria“, které zazpíval pěvec Mgr. Tomáš Krejčí.

Závěrem poděkoval otec Michaely pan Hubert Podsedník otci Janovi za obětavost, s níž tři nové biřmovance připravil na přijetí této svátosti a předal mu upomínkou na tento den malý dárek – křížek.

VáM

DARY DĚTÍ PRO MISIE

V ýjimečnost shora uvedené mše svaté spočívala i v tom, že kromě obětních darů přinesl k oltáři houf zábrdovických dětí své osobní dárky, které prodány na Misijním bazaru byly proměněny na peníze – dětský příspěvek na pomoc misiím. Tak se na stupni presbytáře před oltářem ocitli kromě velké panenky i plyšový medvídek, malý automobil a motocykl. Kolik vnitřních bojů - dát či nedat ? - to asi děti stálo, než se odhodlaly vzdát se ve prospěch misií své hračky? To nedokážeme my, dospělí, ani posoudit.

Po mši svaté se mnozí odebrali do zábrdovického farního sálu, kde v rámci již tradiční akce „Misijní bazar“, kromě hraček ležely na několika stolech k prohlédnutí a hlavně k prodeji i velmi hodnotné knihy. Některé z nich bychom marně hledali na knihkupeckých pultech. Výtěžek z prodeje byl přičten k výnosu misijní sbírky, konané v neděli 21. října 2007.

Dohromady bylo na konto Papežského misijního díla v Zábrdovicích získáno 19 800Kč.

Vám

Pohyblivé svátky v církevním roce 2007-2008

Popeleční středa – Začátek postního období	6. února
Hod Boží velikonoční – Vzkříšení Páně	23. března
Neděle Božího milosrdenství – Bílá neděle	30. března
Nanebevstoupení Páně	1. května
Hod Boží Svatodušní – Seslání Ducha svatého	11. května
Těla a Krve Páně – Boží Tělo	22. května
První neděle adventní	30. listopadu

Radost pro školáky

Volné a prázdninové dny v první polovině roku 2008

Vánoční prázdniny – od soboty 22. prosince 2007 do středy 2. ledna 2008	12 volných dnů
Pololetní prázdniny – od pátku 1. února do pondělí 4. února	3 volné dny
Jarní prázdniny – od soboty 16. února do pondělí 25. února	9 volných dnů
Velikonoční prázdniny – od čtvrtku 30. března do úterý 25. března	5 volných dnů
Hlavní letní prázdniny – soboty 28. června do neděle 31. srpna	65 volných dnů

Tak vám přeji, abyste si volna užili – ale před tím se musí chodit do školy nebo do práce!

Významné dny povánočního období

1. ledna - Světový den modliteb za mír - Zahájení Roku svatého Pavla
- Česká republika oslaví 15. výročí svého vzniku
2. ledna - Zahájení Tříkrálové sbírky České charity
5. ledna - Ostravsko-opavský diecézní biskup Mons. Václav František Lobkowicz oslaví 70. narozeniny
6. ledna - Před 25 roky přijali biskupská svěcení Mons. J. Škarvada a Mons. D. Causero
10. ledna - 2004 byl Mons. Diego Causero, jmenován apoštolským nunciem v Praze
18. ledna - Památka Panny Marie – Matky jednoty křesťanů
2. února - Svátek Uvedení Páně do jeruzalémského chrámu – Hromnic
6. února - Popeleční středa – začátek postního období

ROZHOVOR NA OKRAJI DUCHOVNÍ OBNOVY

Redakce Života zábrdovické farnosti si nemohla dát ujít možnost rozhovoru s otcem Milanem Plíškem, který ve dnech 15. až 18. listopadu 2007 vedl, ač těžce nachlazen, ve farnosti Nanebevzetí Panny Marie duchovní obnovu.

R: Otče, říkal jste před první homilií, že jste při příjezdu do Brna bloudil. Odkud jste přijel a kde působíte?

M: *Přijel jsem z Vranova nad Dyjí a působím ve farnostech kolem. To je Čížov, Petřín, Stálky, Korolupy. Cesta sem je dost vzdálená a Brno a jednotlivé ulice moc neznám, Tak jsem trochu bloudil, než jsem to tady našel. Díky hodným lidem jsem přijel na správné místo.*

R: Tak to je dobře, protože jsme na vás čekali. Byli bychom zklamáni, kdyby se Duchovní obnova nekonala. Zajímalo by nás také, z jaké rodiny jste vyšel.

M: *Narodil jsem se na vesnici a měl jsem to štěstí, že jsem vyrůstal ve věřící rodině. Od malička jsem byl vedený ve víře, k modlitbě, k prožívání mše svaté, liturgie, zkrátka toho, co patří k životu katolického křesťana s Bohem. Takže jsem v takových dobrých podmínkách mohl prožít pěkné dětství a mládí.*

R: Takže jste jistě i ministroval.

M: *Ministroval jsem už od malinka, jako kluk, který stěží mohl dosáhnout na oltář, aby mohl odnést pulník s misálem. Už ve velice brzkém raném věku jsem ministroval*

R: Máte nějaké sourozence?

M: *Jsme celkem čtyři. Dva kluci a dvě děvčata. Já jsem druhý v pořadí, nejstarší je bratr.*

R: A jaká byla vaše cesta ke kněžství. Jsou známé případy, že si některý chlapec už doma hraje na kněze, „slouží mši svatou.“ Tak jaké to bylo u vás?

M: *První myšlenky na kněžství jsem začal vnímat kolem svých patnácti let i proto, že jsem měl pěkné příklad. V naší vesnici byla taková zbožná rodina, která měla devět dětí, měli v té rodině dva strýce kněze. Jeden byl kapucín, druhý jezuita a další chlapci z té rodiny studovali na kněze. Ti mně vedli, učili zpívat, doučovali mě různé věci do školy, co jsem potřeboval, zkrátka: měl jsem před sebou v té rodině krásné vzory. Když jsem dospíval, a rozhodoval se, šel jsem přes učňovskou školu, vyučil se prodavačem a tam jsem dospěl k rozhodnutí, že mohu v životě dělat víc než jen prodávat jablka a hrušky. Tak jsem potom skutečně Pánu Bohu řekl „Ano, chci Ti sloužit“.*

R: To je hezké. Mám však ještě jednu otázku. Říká se, že konvertité jsou ve víře díky vlastnímu prožitku a rozhodnutí pevnější ve víře, než lidé z tradičních katolických rodin. Jak to vidíte Vy?

M: *Zkušenost je taková, že konvertité jsou z počátku skutečně nadšeni. Září a je na nich vidět, že prožili něco mimořádného. Ale je také pravdou, že po nadšení přijde období jakési vyprahlosti, zklamání, nenaplnění všech očekávání. Takže ze začátku je člověk nesen, jakoby na křídlech, potom však musí jít pěšky a to je něco, co pak musí člověk zvládnout. Ale rozhodně je na nich patrna taková ta čerstvost, jiskra, pramenící ze setkání s Bohem.*

R: Děkuji. Jak se mezi námi cítíte? Nevadí vám, že nás není při Vašich přednáškách víc?

M: *Já se mezi vámi cítím dobře. Je tady moc příjemně. Já jsem zvyklý, že je málo lidí v kostele. Kde je lidí víc, je to pro mne vždy pěkné, povzbudivé.*

R: A co nám řeknete pro budoucnost?

M: *Nikdy nevíme, co nám budoucnost přinese. Ale všichni přece čekáme na Pána Boha, čekáme na Něj a taky se na to připravujeme. Tak vám přeji dál žít v takové svornosti,*

jakou u vás vnímám. Farnost žije pospolu, není nijak rozdělená a taky se máte vzájemně rádi. Je tady takový zdravý Boží duch. Ať se vám tak daří i nadále.

R: Děkujeme za milé hodnocení a přejeme i Vám hojnost darů Ducha svatého a požehnání Vám i Vaší farnosti. A taky, aby Vám dal Pán poznat, že svoji práci děláte dobře.

VÁM

Z jednání farní rady

V sobotu 19. října se v sakristii sešla část členů zábrdovické farní rady, aby z úst duchovního správce otce Rouse vyslechla poslední informace, týkající se oprav farní budovy a projednala termíny některých připravovaných akcí. Přes drobnější nedostatky je budova připravena ke kolaudaci, nicméně k uhrazení nákladů chybí ještě asi 420 tisíc korun. Otec farář vyslovil naději, že nějaké peníze farnosti poskytne německá organizace „Církev v nouzi“ s níž již bylo jednáno. O restaurátorských pracích v interiéru kostela se tentokrát nemluvilo.

Bylo rozhodnuto, že o Štědrém dnu bude kromě půlnoční mše svaté i vigilie v 15:00 hodin a na konci občanského roku bude již tradičně Děkovná mše svatá 31. prosince 2007 ve 23:00 hodin.

Na listopadové farní radě (24.) už mohl otec Rous oznámit, že díky finanční pomoci z Německa organizace „Kirche im Not“ mohly být uhrazeny některé pohledávky. Byla úředně zkolaudovaná i budova fary, takže může sloužit svému účelu. Mikulášská nadílka se uskuteční již v neděli 2. prosince po mši svaté v 9:45 hodin.

V neděli 9. 12. v 15:00 hodin byla pro děti ve farním sále sehrána hosty z Prahy netradičním způsobem **pohádka „Šípková Růženka“**.

Stavba Betléma s generálním úklidem byla provedena **v sobotu 15. 12. v 8:00** hodin.

V neděli 16. 12. v 15:00 odpoledne promítal Prof. PhDr. Jiří Sehnal ve farním sále své diapozitivy z **putování po horách**. Snímky doprovázel výkladem.

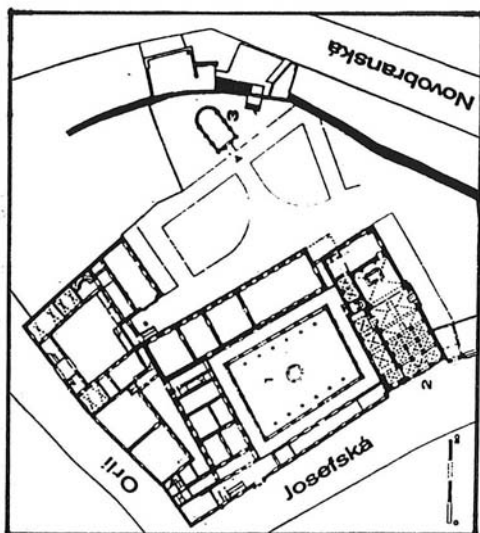
TŘETÍ FARNÍ PLES

zábrdovické farnosti se uskuteční v **pátek 1. února 2008 v 19:00** hodin stejně jako v loňském roce v komárovském **Domě rytířských ctností**. Společenství, které plesání připravuje, zve všechny tancemilovné farníky a jejich přátele, ale i ty, kteří si chtějí přátelsky pobesedovat, na toto společenské setkání. Bližší informace jsou na vývěsce.

BRNĚNSKÉ VORŠILKY

Byla jsem požádána, abych něco napsala o voršilkách v Brně. Ale bohužel, zde nejsou! Jenom já, a ještě k tomu moravská Němka! – České voršilky žijí v Praze, v Kutné Hoře, v Olomouci a v Jiřetíně. Vedou dohromady 4 školy: 2 základní, gymnázium a mateřskou školu.

Tady v Brně bylo na konci války 16 sester. Konkrétně 12 německého a 4 českého původu. Ty první byly v roce 1945 odsunuty, Jedna Češka nato zemřela a poslední tři se staly obětí komunismu. V roce 1950 byl klášter zrušen. A to byl konec onoho kdysi živého organismu.

Ale v roce 2005 vzniklo Společenství přátel kláštera voršilek a už dva roky se modlí 147 lidí za znovuoživení kláštera a zvláště za 10 nových sester pro vznik česko-moravské provincie.

Doufáme, že Bůh nás vyslyší! A prosíme všechny, kteří tyto řádky čtou o jejich modlitby. Každý měsíc se setkáváme ve voršilském klášteře a těšíme se na nové, zájemce o naše modlitební společenství.

Termíny modliteb jsou: 11.1., 11.2., 11.3., 11.4., **15.5.**, 11.6., 11.7., 11.8., 11.9. **10.10.**, 11.11. a 11.12. vždy v 9:30 hodin.

S Pánem Bohem sestra Edith Brendl, OSU

Po hladině – Číslo

Druhý program České televize každé pondělí po 16. hodině vysílá cyklus připravený Centrem náboženské tvorby nazvaný **Po hladině**.

Odpoledne 24. října se stalo základním tématem pro scénáristu o. Jana Hanáka **Číslo**. Spolu s režisérem a hlavním komentátorem O.M. Schmidtem se nám ve své dvacetiminutovce snažili objasnit jeho význam a důležitost v lidském životě. Nejprve se pokusili objasnit co je to číslo a na pomoc si vzali sv. Augustina, který se vyjádřil, že „*číslo nikdy nikdo neviděl*“. Jiný filozof se vyjádřil, že „*Svět nelze matematicky vypočítat*“. Nicméně: digitalizace, která se tak dere do našeho života, pracuje na základě čísel 0 – 1. Důležitost čísel v architektuře ukázali na příkladu výpočtů nosnosti oblouků, symetrie a řádu v gotickém chrámu sv. Jakuba v Brně. Klavíristka Inka Wurstová zdůrazňovala význam stanovení doby pomocí čísel a rytmu v hudbě. Na pomoc si inscenátoři vzali také bibli, na níž demonstrovali význam čísel (např. 1 = jeden Bůh, 3 = Svatá Trojice, 7 = číslo plnosti, zatímco, 6 = neúplnost a dokonce 666 = Zlo (číslo Satanovo), atd. V závěru zmínili i důležitost čísel v některých pohádkách (3 zlaté vlasy Děda Vševěda, Za devatero horami...atd) .

Shrnuto – podtrženo: Televizní pořad „Po hladině – Číslo“ byl opět intelektuální lahůdkou, nepostrádající zajímavé povídání o významu čísel, netradičně vnímaný očima svých tvůrců, ale nepřinášející nic nového.

Po hladině – Manželství

Třetí díl seriálu Otokara Maria Schmidta a o. Jana Hanáka ve spolupráci s dramaturgem Petrem Rausem se věnoval „*manželství*“. Obrazově začal po manželském obřadu v kostele. Stříhem jsme v zelené zahradě, kde mladí Barbora a Jiří pronášejí své úvahy o podstatě manželského slibu. Podle nich je jí láska a věrnost. Totéž, i když jinými slovy říká Jan Špilar, představený jako kadeřník a teolog. Ten při úpravě vlasů nevěsty rozvíjí i myšlenky o symbolech v manželství. Především je jim (v západním křesťanském světě) prsten, jeho kulatost, reálně představující nekonečnost, trvalost a věrnost vztahu mezi mužem a ženou. Jeho tvar a použitý drahý kov materiálu, evokuje asociací vztah mezi Bohem a člověkem. Nekonečnost prstenu připomíná manželům, že by i jejich láska měla být nekonečná jako láska Boží. Komentátor ji posunuje až na věčnost, do nebe. Škoda, že nezřetelně zazněla poznámka o Svaté Trojici. Scénicky nenásilně

nahlížíme do divadelní šatny, kde se několik dívek líčí na představení Popelky. Při tom zdůvodňují, proč by chtěly mít svatbu v kostele. Touha po slavnostnosti: svatební atmosféra chrámu je nenahraditelná. A je tu před Bohem ten vzájemný slib: „až do smrti“. Jistota, zaručující nezrušitelnost svátostného manželství.

Právník Martin Škop uvažuje o tom, že civilní sňatek sice splňuje společenský požadavek práva, nicméně umožňuje rozvod - ze svazku odejít. Jakoby si novomanželé nechávali pootevřená zadní vrátka: „kdyby to nevyšlo, nic nás neváže“.

Autor pořadu O.M.Schmidt přivádí na obrazovku rodilého Japonce, z Masarykovy univerzity a ptá se jej, jak vypadá svatební obřad u Japonců. Dozvídáme se, že je rozrůzněn třemi náboženstvími: nejrozšířenějším šintoismem, buddhismem a křesťanstvím. Pořad „Po hladině – Manželství“ scénáristicky i obrazově byl velmi působivý, díky za něj.

VÁM

Dnes mít jasno

Další výstava úspěšných mladých malířů MgA. Věry Kotlárové a jejího přítele MgA. Jana Chovance, kteří tak významně přispěli benefiční výstavou Amaro Jilo k rekonstrukci naší fary, byla zahájena vernisáží 7. 11. 2007 v GALERII PLAMÍNEK v Jihomoravské plynárenské, a.s. na ul. Plynárenská 1 /býv. Radlas/ za účasti i několika našich farníků. Představuje průřez jejich současnou tvorbou, převážně dekorativního charakteru, určenou k oživení větších interiérů. Pestré barvy v oku lahodících kombinacích projasňují šed' všedního dne. Řada námětů je také z běžného denního života, vybízí k zamyšlení i v nadcházejícím Adventu.

Oběma přeje mnoho dalších úspěchů v profesním i osobním životě.

Jejich výstava je otevřena do 31. prosince 2007 po-pá 9-18 hod., vstup volný. Také je možno sjednat u autorů na tel. čísle 724 077 086 návštěvu jejich výstavy o víkendu.

Ok.

Co jsme dělali na víkendovce?

„Většinou jsme hráli různé hry, odpočívali nebo jedli a pili. Byli jsme rozděleni do tří různých skupinek, ve kterých jsme soutěžili a vzájemně si pomáhali najít Večerníčka. Bylo tam třináct dětí. Dvě skupinky byli po čtyřech, ale nás bylo pět.

- 1. Jana K., Lída, Zuzka a Hana*
- 2. Anna O., Marika, Katka, Marek, Klára*
- 3. Anna K., Anežka, Jirka, Majda*

Bylo tam poblíž hřiště na volejbal a na tom hřišti jsme hráli různé hry. Někdy jsme byli bohužel vevnitř, takže jsme museli hrát hry v domě. První byla skupina č.1, druhá byla č.2, třetí č.3. Hráli jsme osm her. Chtěla bych říci, že u každé hry se naše skupina musela snažit, ale museli se snažit i ostatní skupiny, poněvadž hry byli někdy těžší, ale i přesto jsme byli v celkovém vyhlášení na druhém místě.

Všichni dostali na konci diplom (já za AKČNÍ HRÁČKU), pak jsme jeli domů a všichni jsme byli spokojeni. Přijeli jsme vlakem do Brna na hlavní nádraží, někteří jsme potkali maminky a přivítali jsme je. Jeli jsme na naši faru, tam jsme si vyzvedli své (nikoli cizí) zavazadla a odjeli jsme do našich bytů a rodinných domků.“

Marika Kaňová

Jak se zábrdovičtí vypravili do arboreta aneb Otevřenými dveřmi do lesa (od naší mimořádné – přespolní – dopisovatelky...)

Všechno se odstartovalo 6. 10. 2007 v 9.00 na Staré Osadě, tedy aspoň pro ty, kteří neměli to štěstí a měli se vézt autobusem, nikoli autem. Bylo jich dost. Chudák řidič autobusu číslo 210 s děsem v tváři sledoval velké množství lidí, které se hodlalo nacpat do jeho pečlivě udržovaného vozu. Pravda, nakonec se nám to všem podařilo, řidič si otřel zpoceně čelo a se značným zpožděním vyjel směr Křtiny, arboretum. Když jsme zrovna v zatáčkách nepadali na sedící spolucestující, dívali jsme se ven, do krásné podzimní přírody – sluníčko nám – alespoň prozatím – přálo. Není však příliš důležité, co se dělo v autobuse, neboť tu strastiplnou cestu jsme podnikali proto, abychom se rostlinopisně povznesli ve křtinském arboretu, kde byl zrovna Den otevřených dveří. Tak se také stalo. Dvě části výpravy, autobusová i ta, která přijela auty, se spojily vjedno a v počtu asi 55 lidí se nahrnuly do vrat. Tam se nás ujala sympatická paní průvodkyně a potom už jsme šli pomalým vycházkovým tempem, zastavujíce se před každou jedlí, břízou, smrkem, bukem, dubem a bůhví čím ještě. Vyskytlo se mnoho zajímavých rostlin, třeba liána ovíjející kmen třešně, ve kterém měli hnízdo sršni. Když nás opustila první průvodkyně, ujala se nás jiná, která nás upozornila kromě jiného třeba na břečťan. Opravdu má na stoncích maličké koříny, kterými se přichycuje úplně všude, kam vyrostе. Po celém arboretu byly rozmístěny dřevěné skulptury, třeba gigantické šišky, houby nebo plody, které moc hezky zapadaly do těch stovek druhů stromů. Taky se nám (hlavně dětské a mládežnické části expedice) velmi líbily rybníčky, do kterých se kromě spolucestovatelek daly házet třeba i žabky...

Když jsme se celí zmrzlí (slunko mezitím vzdalo souboj s mraky) vypořádali zase na parkoviště, byli jsme zcela znaveni z těch stovek stromů, které jsme právě zhlédli. A tak náčelníci rozhodli, že rozesadí zbylou neoautovanou část výpravy do volných vozů (někteří cestovatelé

nás už předtím opustili a odjeli autobusem), zařadí, zatočí volantem a pojedе se na polívku do našich ztuhlých žaludků. V Jedovnicích, v restauraci Astra, jsme cele zaplnili nekuřáckou jídelnu. Polévka nás výborně rozeřádala a dodala sil k pokračování v našem dobrodružství. Jelo se na Rudické propadání.

Tedy, to byl zážitek!!! Proud kalné vody se s hukotem vrhal do temného otvoru ve skále a za burácení mizel v hlubinách země. Vlhké, klouzavé skály, poseté neméně vlhkým a klouzavým listím, lákaly především pubertální pány k riskantním kouskům, které našťastí skončily dobře. K tomu nejodvážnějšímu se ovšem odhodlal pak farář ze Zábrdovic. Přešel po polopotopeném kmeni nad rozvodněnou říčkou, slezl skály a nakonec s vítězným leskem v očích stanul přímo u propadliště. I jeho návrat proběhl bez problémů. Netrvalo dlouho a duchovní otec farnosti byl opět mezi námi, zcela bez úhony. Sláva!!! Potom jsme vylezli na planinku, nad kterou se tyčil bílý masiv skal, prošpikovaný chodbami, komíny, jeskyňkami a bůhví čím ještě. Maminky se povětšinou rozhodly pro normální cestu pěšinkou, kdežto děti, mládež a oteckové se vydali na vrchol již zmiňovaných skal pod zemí, příkrým komínem, ohlazeným nesčetnými generacemi příležitostných horolezců. Následovalo krátké prolézání, vylézání, slézání, podlézání a nadlézání skáliček, skalek a skal. A nakonec velkolepé utkání ve hře se žlutým házecím kroužkem zvaným ringo. Nebudu zmiňovat, které družstvo prohrálo, oni to ví. Ale hra to byla povedená, všichni se zapojili a stržená zranění ani nevnímali.

Co z toho plyne? Chodit na výlet do arboreta se vyplácí, zažijete velkou legraci, zvlášť se zábrdovickými!!!!

Káťa Sedláčková, Brno-Komárov

(Fotografie z této akce můžete vidět na www.slukajan.info/zabrdovice)

Fotbalisti v Zábrdovicích

Už je tomu asi pátý rok, co se pár sportuchtivých kluků, hochů a pánů ze zábrdovické farnosti dalo dohromady a přihlásili se do brněnské **Farní Fotbalové Ligy (FFL)**. Je to liga, která původně začala asi tak, že si pár ministrantů z jedné farnosti řeklo, že by mohli vyzvat na zápas ministranty z jiné farnosti. Tak se postupně zrodily základy Ministrantské ligy. Dnes čítá liga asi 16 týmů z různých farností z celého Brna, včetně té naší.

Začínali jsme jako zelenáči, kteří v každém zápase utržili spoustu ran, a naše výsledky se pohybovaly ve dvouciferných číslech, bohužel v soupeřův prospěch. Na naši obranu nutno zmínit, že věkový průměr našeho týmu byl v porovnání s ostatními týmy asi dvakrát menší. Za těch pár let se nám ale rány zahojily, věkový průměr stoupl a fotbalová dovednost se zlepšila natolik, že jsme si získaly respekt ostatních týmů a obsadili střední příčky v tabulkách hodnocení.

Chtěl bych jen krátce poděkovat všem hráčům, kteří obětují své neděle, aby ostatní hráče nenechali na hřišti „ve štychu“, a také manželkám a maminkám, které trpí náš klukovský rozmar a pouští nás na hřiště, abychom my pak přišli domů vyčerpaní a zmrzačení a nechali se cele ošetřit po duchu i po těle. **VELKÉ DÍKY!!!**

Zakončil bych slovy písně jednoho klasika: „Sportu zdar a fotbalu zvláště...“

Samozvaný kapitán Dominik

P.S.: Vyzývám všechny, kteří by chtěli podporovat zábrdovický fotbalový tým, ať už sponzoringem nebo přímo svými fotbalovými dovednostmi, aby se nebáli se ozvat ☺

Ples oblastní charity Brno

Ředitel Oblastní charity Brno se spolupracovníky zve všechny příznivce charity, dospělé koledníky Tříkrálové sbírky, pracovníky farních charit, dárcy, sponzory, a vůbec všechny lidi dobré vůle na přátelské setkání při tanci a zpěvu cimbálové kapely GREJCAR z Dolních Bojanovic na ples do sálu **hotelu AVANTI** na Střední ulici č. 61 (naproti hotelu BOBY). Charitní plesání se bude konat **v pátek 18. ledna 2008 v 19.00 hodin**. Na shledání se těší OCH Brno.

R.

Svědectví konvertitky o cestě „na Karmel“

„Nezjevilo ti to tělo a krev, ale můj nebeský Otec“ (Mt 16,17)

Moje poznání Panny Marie jako mé Matky přišlo tak jako Petrovi o Kristu Ježíši.

Obrátila jsem se v protestantské církvi. Byla jsem biblicky vyučována a Písmo svaté se mi stalo krédem. Přečetla jsem jeho několik překladů. Přesto se událo něco, co jsem netušila, že se může stát.

Zúčastnila jsem se s touto církví intenzivního kurzu anglického jazyka. Vyučovali nás protestanti z Ameriky. Jednou si přáli navštívit bohoslužbu. Vedoucí kurzu tedy domluvil návštěvu nejbližší protestantské bohoslužby v modlitebně Apoštolské církve v Havířově. Při čekání na autobusové zastávce jsme stáli ve dvou hloučcích. V jednom Češi, ve druhém Američané. Po chvíli se z hloučku Američanů oddělil jeden z vyučujících, přistoupil k nám a zeptal se: „*Co pro vás znamená Panna Maria?*“ Nastalo hluboké ticho, po chvíli jsem do ticha, nevím proč, pronesla: „*Panna Maria je moje Matka.*“ Nastal slovní tanec, Američana odstrčili a já zůstala sama uprostřed slovních šípů dopadajících od okolostojících na mne za všech stran. Vyčítali mi, čím vším jsem se provinila proti Bohu, kdosi tvrdil, že potřebuji exorcismus z katolicismu atd. Když jim došly argumenty, soustředila jsem se na osoby vysokoškolsky vzdělané a začala se bránit: „*Když je Ježíš*

můj bratr, musí být logicky Panna Maria mou Matkou“. Necháпали nic. Ale já, díky Bohu, poznala Pannu Marii..

Z protestantského prostředí jsem časem konvertovala do katolické církve, kam jsem vždy byla často různými způsoby přitahována. Tam už jsem byla vedena Bohem, Duchem svatým, Ježíšem i Pannou Marií dál a dál, až ke vstupu na Karmel. Jdu s nimi, nebo se o to aspoň snažím...

Ničeho nelituji. Bůh mě vedl k sobě přes protestantskou církev, která hodně studuje Písmo svaté. Myslím si, že proto, aby Jeho Slovo nepadlo na skálu nebo do trní.

K.M. T.O.Carm.

Ze schůzky Oblastní charity Brno

Oblastní charita Brno svolala na úterý 23. října schůzku dobrovolníků z farních charit a koordinátorů – dobrovolníků **Tříkrálové sbírky 2008**, aby je informovala o akcích, které OCHB chystá do konce roku 2007 a na první pololetí roku 2008. Moderátorka akce pí. Michaela Koválová nejprve uvítala přítomné a představila funkcionáře OCHB v čele s ředitelem Karlem Kosinou. Poté předala slovo zástupkyni **Informačního a poradenského centra CELZUS** Mgr. Haně Régnerové, která přítomné seznámila s aktivitami, které toto zařízení OCHB provádí. Na CELZUS, sídlící v objektu charity na tř. Kpt. Jaroše č. 9, se může obrátit každý, kdo potřebuje např. poradit v sociální oblasti (vyplnění různých žádostí a pod), rekvalifikaci, maminky v potřebě nárazového ohlídání dětí apod.). Středisko pořádá také jazykové kurzy nebo práce na PC.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2008

bude oficiálně zahájena mší sv. na Petrově 2. ledna 2008. Její součástí bude i **Tříkrálový koncert** v Městském divadle Brno na Lidické ul. v neděli 6. ledna 2008 v 16.00 hodin. V zábrdovické farnosti bude provedena o víkend 4., 5. a 6. ledna. Poněvadž dle určení bude její část z rozhodnutí OCHB určena i pro Dětský dům na Lazaretní ulici, nezapomeňte na svůj dar.

Přehled hospodaření Farní charity Zábrdovice v roce 2007

Čtvrtletí	Pohyby v pokladně	Příjmy	Výdaje	Zůstatek
I.	Počáteční zůstatek			9.500 Kč
	Příjmy z pokladničky v kostele	0 Kč		9.500 Kč
	Příjmy – osobní dary	600 Kč		10.100 Kč
	ADOPCE na dálku + poukázečné		4.920 Kč	5.180 Kč
II.	Příjmy z pokladničky v kostele	5.420 Kč		10.600 Kč
III.	Příjmy z pokladničky v kostele	800 Kč		11.400 Kč
říjen a listopad	Dar Diakonii ČCE Klobouky u Brna + poukázečné (Dům s pečovat. službou)		2.420 Kč	8.980 Kč
	Dar Arcidiecézní charity Praha – koncert + poukázečné		520 Kč	8.460 Kč
	Příjmy z pokladničky v kostele	4.340 Kč		12.800 Kč

Poznámka: Na adopci na dálku v únoru 2008 bude třeba 6.020 Kč

Brno 2. prosince 2007

Ing.P.K.

2. číslo XVI. ročníku Života zábrdovické farnosti vyjde v sobotu 2. února 2008

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábrdovicích, Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156. Redaktor p. V.Müller, Grafika: R.Smékal

Nebo navštivte naše www stránky: <http://www.zabrdovice.cz>

